

MAGYAR KÖSZÁL

A DEBRECEN-ÁRPÁD TÉRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

48. szám

2013. szeptember

KÖSZÖNTŐ

Bár a nyár az egyház ünneptelen felévére esik, ezért kissé eseménytelennek gondolhatnánk egyházközségi szempontból. A szabadságolások közepette azonban jut idő egyházi utakra, eseményekre is. Ebben a nyár végi lapszámban próbáltuk összeszedni, és összegezni azokat a rendezvényeket, amelyek gyülekeztünkkel történtek az elmúlt hónapokban. Álljunk meg egy pillanatra, és adjunk hálát ezekért az élményekért.

*Tóth László
szerkesztő*

Heti alkalmaink:

Kedd – Péntek 8.00-8.45: Reggeli áhítat

Kedd 18.30-19.45: Bibliaóra

Szerda 16.00 -17.15: Bibliaóra

Csütörtök 18.00-19.00: Kakaska Bábcsoport foglalkozása

Péntek: 19.00-20.30: Bibliaóra

Szombat 8.00-9.00: Imaközösség

10.00-11.00: Konfirmáció

18.00-20.00 apa fiúk foci a Dóczy gimnáziumban.

Vasárnap: 9.00-10.00: Istentisztelet

9.00-10.00: Vasárnapi iskola

Havi alkalmaink:

Első kedd 17.00-18.00: Presbiteri bibliaóra

Első vasárnap 16.00-18.00: Családi istentisztelet

Harmadik vasárnap 15.00-16.00: Nőszövetségi együttlét

Fontos:

Lelkiismereti, hitéleti válság,
keresztelések, esküvők, temetések bejelentésekor,
hívja a: 06-52-412-801 telefonszámot,
vagy keressen fel a hivatali időben a
Kassai út 12. szám alatt található irodánkban.

Hivatali idő:

2013. január 1-től:

Hétfő, csütörtök: 9.00-13.00-ig

Szerda, péntek: 14.00-18.00-ig

A TEMPLOM TETEJE

A 2013-as költségvetés előkészítésénél a presbitérium a templomtető beázásainak megszüntetését határozta el. Erre a célra a költségvetésben 2 millió forintot irányzott elő.

A 2013. május 2-i ülésen fogadta el a presbitérium azt az árajánlatot, ami magában foglalta a haragtorony elkorhadt falépcsőrészének cseréjét, a két óratorony tetőszerkezetének fagerendás megerősítését, a hiányos palafedés és a tönkrement bádogozás javítását. A templomtető megbontása után a műszaki ellenőr felülbíráta a vállalkozó statikai megerősítésre alkalmazott technológiáját, és új műszaki megoldást írt elő: a két óratorony tetőszerkezetének acélgerendával történő alátámasztását. Ez a megoldás azonban nagyságrendekkel megnövelte az eredetileg elfogadott árajánlat összegét.

Súlyosbította a helyzetet, hogy időközben a Csonka utcai ingatlanunkat bérlő vállalkozó felmondta az egyházközségünkkel kötött bérleti megállapodást, így megszűnt a felújítás anyagi fedezete. A presbitérium a fenti körülmények miatt arra kényszerült, hogy a Tiszántúli Református Egyházkerulettől kérjen segítséget.

Püspök úrhoz írott levelünk hatására az egyházkerület 2 millió forint gyorssegélyt adott egyházközségünknek, amivel lehetővé vált, hogy megvalósítsuk az eredetileg tervezett felújítás legfontosabb részeit.

A teljes felújítás így közel 2 millió 600 ezer forintos összegéből 2 millió forintot az egyházkerulettől kaptunk, 200 ezer forintot az egyházmegyei építési pályázat során nyertünk el, a fennmaradó részt pedig gyülekezeti tagjaink adományaiból fedezzük.

Isten iránti hálás szívvel gondolunk mindazokra, akik anyagilag vagy imádsággal segítettek eddigi munkákat, valamint köszönet illeti püspök urat a gyors és hathatós segítségért.

Tudva azonban, hogy a mostani munka csak töredéke annak, ami még ránk vár a templom teljes felújításáig, kérünk mindenkit, hogy hordozza imádságban templomunk felújításának ügyét, hogy a mi Istenünk kegyelme segítségével véghez is tudjuk azt vinni!

*Szilágyi János
gondnok*

IMPRESSZUM

Kiadó: Debrecen-Árpád téri Református Egyházközség
4028 Debrecen, Kassai út 12., **Tel.:** +36-52/412-801

Honlap: www.arpadter.reformatus.hu

E-mail: debrecen-arpad.ter@reformatus.hu

Számlaszám: OTP Zrt. 11738008-20082374

Szerkesztőség e-mail címe: magyarkoszal@gmail.com

Felelős szerkesztő: Veres János, lelkipásztor

Szerkesztő: Tóth László

Technikai szerkesztő: Szilágyiné Asztalos Éva

Nyomdai munkálatok: Printart-Press Kft.

Fotók: Juhos László, Kustár Gábor, Patelenszki Piroska, reformatus.hu, Rogovics-Fehér Lajos, Tóth Nándor

KENYÉRTÖRÉS

Gyülekezetünkben tavaly átvettük a szerdai bibliaóráinkon az idén 450 éves Heidelbergi Kátét, majd pedig a II. Helvét Hitvallást. A kezünkbe véve, és át tanulmányozva azokat, újra élővé tettük hitigazságait a magunk számára.

Sokan várták, hogy ennyi esztendő után már új formában, fiatalos köntösben jelenjen meg újra. Mások egy új, korszerű hitvallás megjelenését várták, mely a mai kor nagy kérdéseire is eligazítást nyújt, akár a korábbi Káté iránymutatási alapján!

Hogy mi lett a dologból, tudjuk.

A történelmi egyházak teológusai, püspökei vettek részt a vitában, melyek a legkülönbözőbb fórumokon zajlottak. Pro és kontra is elhangzottak érvek, érthető módon a 80. kérdés kapcsán leginkább, tudniillik, mi is a római katolikus mise?

El kell mondanom, én azt gondolom, hogy egy új hitvallás megfogalmazása lenne a legcélszerűbb. 450 évenként azért nem árt átgondolni, és főleg újrafogalmazni a mai kor kihívásainak megfelelően a hitvallásunkat. De ha már nem így történt, kérdelem én: mióta van beleszólása bármely felekezetnek is, egy református hitvallás újragondolásába? Persze az is igaz, egy hitvallásba azt kell leírni, amit hiszünk, és nem azt, amit hittünk.

Mindannyian tudjuk, hogy 80. kérdés-felelet annak idején a tridenti zsinat protestánsokat sértő kijelentéseire adott válasz volt. Nem tudom, a zsinat minket dehonesztáló megjegyzéseit valaha is visszavonták-e katolikus testvéreink. Gyanítom, hogy nem. Ugyanakkor lehettünk volna bölcsebbek, és ennyi idő után nem minősítjük mások gyakorlatát! Kérdés ezek után az ökumenikus gyakorlat, és persze kérdés az is, hogy, aki majd olvassa a Káté szövegét, az valójában érteni fogja-e, ma hogyan is gondolkozik egyházunk mondjuk a 80. kérdésről? Kicsit felemásra sikeredett ugyan a Káténk újrafogalmazása, de legalább hasonló módon felkavarta az állóvizet, mint ahogyan annak idején is tette. Félek azonban, nem lesz a mindennapjaink részévé, mint akkor. Pedig lehetne-e szebben megünnepelni, mint így?

Veres János lelkipásztor

„ÉN VAGYOK AZ ÉLET KENYERE” Ján 6,35; IKir 17,8-16

Végy egy szakajtó lisztet, készíts kovászt az előző kenyered kaparékjából, vizet, sót, mindezt tedd a dagasztó-teknődbe, és gyúrd, dagaszd, míg a verejték meg nem jeleneik a homlokodon. Ez az én nagymamám receptje, mindig azt mondta: gyermekem, akkor már a vége felé jártam a dagasztásnak, amikor a verejték megjelent a homlokomon. Milyen csodálatos pillanat volt egy család életében, amikor hetente egyszer a kemencéből kikerültek a ropogósra sült kenyerek. És még ott volt az úgynevezett kaparó, ami a teknőből összegyűlt tésztából készült, és ebből sült a legfinomabb cipó. Elődeink még tudták milyen nagy érték a kenyér, és milyen csodálatos érzés volt, hogy ők is részesei lehettek a kenyér születésének. A vetéstől az aratásig, a búza megőrléséig, aztán a kenyér elkészítéséig ott volt az emberi kéz, és ott volt az ima és az áldás kérése a vetésre, az aratásra, és az új búzából készült lisztre. És ott volt az imádság minden kenyér dagasztásánál, és felszelésénél is.

Ismerős ez a mondat: „addig nincs baj, míg kenyér van az asztalon.” Szomorú idők jártak annál az asszonynál, akit Illés prófétának meg kellett látogatnia, akinek egy ideig gondoskodnia kellett a prófétáról. Egy asszony, aki özvegy, aki egyedül neveli a gyermekét, akinek nincs munkája, és az éhenhalástól csak egy kevés idő választja el. Egy nap találkozik egy prófétával, aki ezt mondja neki: hozd el nekem az utolsó falat kenyered. Mert azt mondta az Úr, „ne félj, csak menj, és tégy úgy, ahogyan mondtad, de előbb készíts belőle lepényt és hozd ki nekem.” Illés azt akarta mondani az asszonynak, hogy tedd Isten szavát az életedbe az első helyre, és Ő be fogja tölteni szükségéidet, „mert a lisztes fazék nem ürül ki, és az olajos korsó nem fogy ki”. Ínséges idők voltak ezek.

Gazdasági válság, egyre nagyobb szegénység, de Isten ebben a nehéz helyzetben is ott akart lenni az emberek életében. Mert Isten kérésére hallgattak mindketten Isten megmutatta az Ő hatalmát az életükben!

Jézus ezt mondja: „én vagyok az élet kenyere, aki énhozzám jön, nem éheznek, és nem szomjaznak meg soha” (Ján 6,35) Jézus testté lett értünk! Mit is mond János? „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt...” Az asszony befogadta az Igét, ami Illés próféta által érkezett hozzá. Isten ígéretében bízva elkezdte a munkát, és az Úr megszorította azt a keveset is, amije volt! Kell-e nekünk az élet kenyere? Mindennap úgy kezdjük, hogy kenyeret adunk a családunknak. De adunk-e nekik lelki kenyeret is, odakínáljuk-e nekik az élet kenyere? Ébredés után kezünkbe vesszük-e az életet jelentő Igét, mely erőt, útmutatást, és megelégedettséget adhat az életünknek, akkor is, ha a világ szerint gazdasági válság közepette élünk? Higgyétek el, míg nem Istennel kezdjük a napot, mindig éhesek leszünk, mindenféle értelemben. Tedd Istent az első helyre, ne félj, nem fogsz lekésni semmiről, nem fog a családod, és te sem hiányt szenvedni! Ő fogja betölteni szükségéidet! Mert minden napod úgy végződik, ahogyan elkezdted. Engedd, hogy Isten áldássá tegyen téged, mint a sareptai özvegyasszonyt is, akinek kenyere és munkája is áldássá vált. Illés és az ő családja számára is, de csak akkor, ha minden napod, és minden munkád kezdetén és végén segítségül hívod az Urat! És akkor a lisztes fazék nem ürül ki, és az olajos korsó nem fogy ki. Ha nem így tette volna eddig, menj és legyen számodra új az a kenyér, melyről Jézus ezt mondja „én vagyok az élet kenyere”. Ámen.

Veres Jánosné lp. 2012. augusztus 19-i igehirdetése

GYÜLEKEZETÜNK ÚJ TAGJAI

Idén Pünkösdkor 11 fiatal tett konfirmációs vizsgát, majd fogadalmat gyülekezetünkben: Bálint Janka, Bécsi Bella, Kiss Zsolt, Kunkli Balázs Csaba, Kustár Lidia, Madarász Blanka, Nyíri Zsuzsa, Prím Eszter Ágota, Szabó Panna, Tarnóczi Andrea, Újlaky Balázs. Szeretettel köszöntünk benneteket gyülekezetünkben!

„A minden kegyelem Istene pedig, aki elhívott titeket Krisztusban az ő örök dicsőségére, ... maga fog titeket felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni.” (1 Péter 5,10)

Mikor pár hónaposan megkereszteltetek, nem dönt-hettem, akarom vagy sem a hit ajándékát. A konfirmáció már az én döntésem volt, hogy megerősítsem azt a fogadalmat, melyet helyettem szüleim, keresztszüleim tettek. A felkészülés minden percét élveztem, szívtam magamba az új információkat, amikor eljött a vizsga, és bizonyosságot kellett tennem a tudásomról, szinte szárnyaltam, úgy éreztem minden kérdésre tudtam volna a választ, de a többieknek is szóhoz kellett jutniuk. A templomban a fogadalomtétel és az Úrvacsora felemelő érzés volt. Köszönöm az élményt. Szeretnék a konfirmáció után is ennek a gyülekezetnek a tagja lenni. Úgy érzem ez az első lépés a felnőtté válás küszöbén. Idén az egyik nagy vágyam is teljesült: felvettek a Dóczy Gimnáziumba. Köszönöm ezt Istennek.

Tarnóczi Andrea

kezdem el járni konfirmáció előkészítőre, ahol a társaim nagyon kedvesek voltak. Anikó néni és János bácsi útmutatása alapján pedig hitemben megerősödve álltam 2013 Pünkösöd vasárnapján Isten színe előtt, hogy konfirmálásommal végre teljes jogú tagjává váljak az Árpád téri Református Egyházközségnek.

Pún Eszter

Három évvel ezelőtt az iskolámban, a barátnóm biztatására, kezdtem hittanórára járni, de amikor ő abbahagyta, én akkor is folytattam. Ekkor ötlött fel bennem először a konfirmálás gondolata. Tavaly Angyal nagy elvitt az Árpád táborba. Itt megismertem Anikó nénit és Noémi nénit, és az ő tanításuk hatására megerősödött bennem az elhatározás, hogy meg szeretném vallani hitemet Isten előtt. Összel

A konfirmáció nekem azt jelentette, hogy közelebb kerülök az Isten dolgaihoz és a Szentlélekhez. Az előkészítő aránylag hosszú volt, hiszen 113 kérdést kellett átvennünk, de mindig vártuk az újabb találkozásokat.

A gyülekezeti termi rész előtt egy kicsit izgultam, bár erre 8 hónapon át készítették miniket. A templomi rész már lazábban, pergősebben ment, mivel előző nap már túles-tünk a nehezén Anikó néni

megerősítésével. A konfirmáción kaptunk névre szóló ígét, Bibliát és oklevelet is. Köszönöm Anikó néni és János bácsi munkáját.

Kunkli Balázs

Noémi nénitől hallottam a gyülekezeti órák lehetőségéről. Szerettem volna megerősíteni a hitemet, amiről kisgyermek koromban még nem sokat tudtam. Sok új ismerettel gazdagodtam az izgalmas foglalkozások alatt. A térképek, ábrák és János bácsi személyes tapasztalata még megfoghatóbbá tette a tananyagot. Jó volt minden héten találkozni Anikó né-nivel, János bácsival és a csoporttal. Hétről hétre egyre erősebb lett a hitem, és ez a felvételi vizsgámon is sokat segített. Jó hinni abban, hogy van valaki, aki mindig velem van és támogat.

Újlaky Balázs

Először is, nagyon jól éreztem magam az együtt-létek alatt. Sok mindent tanultam a keresztyénségről, illetve a Bibliáról. Az órákon sokat beszélgettünk, így a többiekkel is igen jól megismertük egymást. Anikó néni és János bácsi is igen kedvesek voltak, és sok kérdésemre választ kaptam.

Nagyon szerettem az órákra járni, és vártam az új alkalmakat, hogy több ismeretet szerezzek.

Nyíri Zsuzsa

Nagyon szerettem járni az előkészítő órákra.

Számomra a konfirmáció azt jelentette – és ezért éreztem olyan jól magam –, hogy ezáltal megerősíthetem a hitemet. Nagyszerű volt látni, ahogy hétről hétre fejlődtem. Akinek hite van, az boldog ember, mert van lelkiismerete, meg tudja különböztetni a jót a rossztól. A konfirmáció csodás kezdet, mely segített nekem elindulni a helyes úton. Bár néha akadályokba ütközök, a hit erőt ad, hogy tovább lépjek. Aki sosem botlik meg, az a könnyebb utat választotta, de a könnyebb út nem feltétlenül a helyes irány, mert megtanulni hinni nehezebb, mint azt sokan gondolnák.

Ebben támogatott engem a konfirmáció: elindított életem útján, és megtanított hinni.

Bécsi Bella

„BÉLA BÁCSI, HOVÁ TÚNT A FASZITA?”

A Barangoló-táborba a tavalyi jó élmények után 9-en jelentkezünk. Az összeszokott csapat csak két új lánnyal bővült, de a fürdőszoba előtt várakozva ez sokkal többnek tűnt. Főleg táborvezetőinknek, Gábor bácsinak és Zoli bácsinak, hiszen így jelentősen később tudtunk lefeküdni.

Az ötnapos tábor során bejártuk a Jósvalfó környéki hegyeket és barlangokat, de a falut is megismertük. Naponta látogattuk a helyi plázát: a Kecső ABC-t – jelentősen megnőtt a forgalmuk. Volt egy éjszakai és több nappali túra, vetélkedő, fürödünk a Tengersizem-tóban.

Leghosszabb túránk célpontja a 20 km-re lévő Szád-vár volt. Az egész napos kirándulás során meglátogattuk Derenget, a kitelepített lengyel községet. Szelcepusztán ebédeltünk, és az út végén kemény kaptató után értünk el végre a várba. Nem sokáig gyönyörködhattünk a kilátásban, mert a jósvalfói turizmus alfája és ómegája, a falu egyik lelkes lokálpatrióta tagja, helyi túravezetőnk, Béla bácsi az órájára pillantott, és közölte, hogy 20 percünk maradt elérni a 3 km-re lévő buszmegállót. Kétségbeesett rohanás következett, kilométereken keresztül, de hiába. A buszt lekéstük. A kifulladt, elcsigázott csapat végül stoppolással jutott vissza Jósvalfóra.

Az emberpróbáló nap után könnyebb programok következtek. A faluban maradtunk, és kenyeret sütöttünk. A lányok dagasztottak, a fiúk befűtötték a kemencét. Amíg a tészta kelt, szekerezni voltunk. Veronika rögtön kivette a gyeplőt a kocsis kezéből, és a sebvártóval (ostor) felszerelve ő hajtotta a szekeret. Mivel a tábor az egészség, illetve a természetesség jegyében telt,

az életmód-tanácsadás mellett a kenyeret is barnára sütöttük, és a lángoson szalonna helyett csak felvágott volt.

Az utolsó napon a napfelkelte végignézése után végleg el kellett búcsúznunk Jósvalfótól. Csak apróbb szépséghiba volt, hogy több tucat visítózó kisgyerek lepte el a házat, mielőtt mi még kihurcolkodtunk volna. Végül is minden rendben ment. A buszról sem maradtuk le, és hiába késett a kánikulában a vonatunk, még az átszállást is sikerrel bonyolítottuk le, a csatlakozást elértük.

Aki nem hiszi, kérdezze meg Béla bácsit.

Bálint Janka

JURTATÁBOR

amikor elsőnek voltak bent, érdekes sikoltozást hallottunk. Utolsó nap nemezeléssel zártunk; karkötőt vagy labdát csinálhattunk. Persze a mindennapokhoz hozzátartozott az áhítat és a bibliai történetek, amik Mózesről szóltak. Nekem nagyon tetszett, remélem, hogy jövőre is mehetek.

2013. augusztus 5-én indultunk a Jurta táborba. Amikor megérkeztünk, mindenki elfoglalta a sátrát, utána következett a szarufaragás, ami nagyon érdekes volt, mivel sokáig kellett csiszolni, így a végére mindenkié nagyon szép lett. Eközben a másik csapat íjászkodott, ami szintén jól sikerült. Amelyik csapat készen volt mindezekkel, jurtánként elkezdték készíteni a zászlót, amit kiakasztottuk az ajtókra. A programok között volt egy NAGY túra is, amikor az Arborétumot, a Vizivágó hidat, templomot és egy csodálatos múzeumot néztünk meg. Szerdán ebéd után bőrből készítettünk egy kisebb tartót, akinek még volt kedve, karkötőt is készíthetett.

Ami nekem a legjobban tetszett: az a lovaglás volt szekeréssel, amivel szinte az egész várost bejártuk.

Ami szerintem az egyik legnagyobb szenzáció volt: a bátorságpróba, ami csütörtökön fél 10-től kezdődött, és már egész nap azt vártuk. Nagyon izgalmas volt, hiszen

Dalmi Panna

Skót testvéreink látogatása - Szilágyiné Asztalos Éva

2013 május első vasárnapján egy kiállítás segítségével mutattuk be a gyülekezet tagjainak skót testvérgyülekezetünket. Az angol és magyar nyelvű ismertetőkkel, fotókkal és egyéb anyagokkal készült kiállítást a templom cintermében rendeztük be. A megnyitó alkalmával a vizuális élményeken túl, eredeti skót teát, kávét és süteményeket is kóstolhattunk.

Immár második alkalommal, 2013. május 10-én érkeztek vendégeink Dumfries-ből. Az egyházmegyei küldöttség 14 főből állt, ebből hárman látogattak el gyülekezetünkbe: Elizabeth Tanner, a Missziói Bizottság tagja, Stanly Tanner presbiter (ők visszatérő vendégeink) és David Matheson a gyülekezet gondnoka, laikus prédikátor, aki most először járt nálunk. A vasárnapi istentiszteleten David Matheson hirdette az Igét, melyet Czapp József mikepércsi lelkipásztor tolmácsolta a gyülekezet számára. Czapp József 2012-ben az egyházmegyei hivatalos delegáció tagjaként járt Skóciában.

Másnap nyilvános presbiteri ülést tartottunk a gyülekezeti teremben, melyen a **Dumfries-i St Mary's-Greyfriars Egyház-község** küldöttsége átadta gyülekezetük együttműködési nyilatkozatát. Az együttműködés egymás missziói és gyülekezetépítő munkájának imádságban hordozásával, a rendszeres e-mailos kapcsolattartással és a gyülekezeti újságokban történő beszámolók, valamint a személyes látogatások segítségével valósul meg. A gyülekezetek missziói bizottsága, illetve azok egy-egy kijelölt tagja a felelős a rendszeres kapcsolattartásért. Az együttműködés időtartamát egyelőre 5 évben határoztuk meg, melynek letele után értékelni kell annak eredményességét. Az ülés után lehetőségünk volt - egy kis szeretetvendégség keretében - beszélgetni velük gyülekezeteink életéről.

Amikor búcsút vettünk vendégeinktől, abban a reményben váltunk el, hogy kapcsolatunk tovább erősödik a kölcsönös látogatások és a közös munka során.

„Jelen létünk...” - Kolozsváry Katalin Holló László díjas festőművész

A 2013. május 6-án megalakult az **Árpád Galéria és Művészeti Alkotó Közösség**. Bemutató kiállításunk június 30-július 31. között volt megtekinthető a templom cintermében, ahol is alapító tagjaink állították ki: Keményné Macz Irén, Kolozsváry Katalin, Major O. Ida, Rogovics Fehér Lajos, valamint Sárvári Jaros Éva.

A kiállított 30 darab festmény és fotó híven tükrözi az alkotók lelkiségét és hitét, világlátását, táj- és ember szeretetét. Tudvalevő, hogy a kor szellemisége és igénye megköveteli, hogy ne csak az istentiszteletek alkalmával találkozzanak a hívek, hanem az élet más területein is. Megbeszélve gondjaikat és nehézségeiket, és ezáltal új élményeket is kapjanak. Ebből az elgondolásból fakadt tehát a galéria létesítésének az ötlete a kávézóval együtt. Célkitűzésünk közé tartozik a keresztyén szellemiség és értékrend bemutatása a vizuális kultúra eszközeivel. Oktató formában ingyenesen vállaljuk az érdeklődő testvérek és családtagjaik képzését, vagy a meglévő munkák korrigálását művész tanárok közreműködésével. Ez a kis közösség munkájával, példamutatásával, hitével arra törekszik, hogy életünk valóban örömteli, és szép élményekben gazdag lehessen. Isten áldását kérjük munkálkodásunkra, és hálás szívvel köszönjük a gyülekezet vezetőségének a segítő támogatását.

Ólomüveg ablak átadása a gyülekezeti teremben - Szilágyiné Asztalos Éva

2013. május 26-án, istentisztelet után a gyülekezeti teremben egy gyönyörű ólomüveg ablakot adhattunk át. Az ablakot készítette, és Isten dicsőségére felajánlotta: Csahóczy Emese. Kis ünnepségünkön a bevezető gondolatokat dr. Csohány János professzor úr fogalmazta meg, majd a köszönet szavai után közelről is megcsodálhattuk a csodaszép színes üvegdíszet, mely egy szarvast, az (élet)fát, a Napot és a Holdat ábrázolja.

SOK BOLDOGSÁG az Árpád Galériában - Szilágyiné Asztalos Éva

Augusztus 4-én nyílt kiállítás gyülekezeti termünkben Ferencz Ákos esküvőfotós képeiből. A megjelenteket Veres János lelkipásztor köszöntötte, majd Beregszászi János fotóművész nyitotta meg a kiállítást. Erdélyi Márta szavalata és Huga Sándor orgonajátéka tette még gazdagabbá az ünnepséget, melyet egy kis szeretetvendégséggel zártunk.

A vasárnaponként, október 30-ig megtekinthető kiállítást a Déri Múzeum Baráti Köre és annak LYRA Művészeti Csoportja szervezte.

„Embereket megérteni, velük együtt rezdülni és őket - érzéseikkel, gondolataikkal együtt - megörökíteni. Sokan felfedezték már, hogy a jó portré vagy riport legalább félerészben pszichológia. Gyakran magam is úgy érzem, a „lélekgyógyítás” és a fényképezés során ugyanazon készségeimet használom. ...” (Ferencz Ákos: <http://orokrekepek.hu>)

Rajzold egy angyalt! - Szilágyiné Asztalos Éva

Alapítványunk, mint Családháló-pont, részt vesz az „Angyalok a gyerekek szemével” című rajzpályázat szervezésében. 4-14 éves gyerekek A4-es rajzlapra - ceruzával, festékkel, zsírkrétával, filccel - készített alkotásait várjuk a 4028 Debrecen, Kassai út 12. sz. alatti címünkre. A rajzok hátoldalán a gyermek nevét, kategóriáját, értesítési címét, valamint a szülők ímélcímét kell feltüntetni. A gyerekek óvodás, alsós és felsős kategóriában indulhatnak a pályázaton. **Határidő: 2013. szeptember 10.**

A rajzok 2013. szeptember 14-22 között tekinthetők meg a Kassai út 12. sz. alatti gyülekezeti teremben rendezett kiállításon.

A legjobban sikerült alkotások természetesen nyereményben részesülnek!

A beküldött rajzokat kérjük a Családháló.hu oldalon is regisztrálni, mivel a művek a díjazástól függetlenül nyereménysoroláson vesznek részt, amelynek keretében sportszereket sorsolunk ki. A fődíj egy roller. Részletes pályázati felhívás és az összes Családháló-pont címe itt tekinthető meg: <http://csaladhalo.hu/cikk/hatter/angyalok-gyerekek-szemevel>.

További információ: angyal@csaladhalo.hu

Kassai út (előzetes) - Veres János lp.

Mivel nem jött létre a háromnapos bécsi kirándulásunk, így arra gondoltunk, hogy egy egynapos kirándulással váltsanak ki azt. A tavalyihoz hasonló módon, csak most nem Románia, hanem Szlovákia lenne az úti célunk. Egészen pontosan egy olyan történelmi város, mint Kassa. Kora reggel indulnánk busszal. Egy Tokaj belvárosi séta után indulnánk megnézni a vizsolyi templomot, majd pedig irány Gönc! A bibliamúzeum és a huszita ház megtekintése után meg is ebédelnénk. Ezt követően indulnánk Kassára, ahol a belvárost, a Dómot, a Rodostói házat tekintenénk meg. Kassa egy gyönyörű ékszerdoboz, amit senkinek sem szabad kihagynia. Este 20.00 órakor indulnánk csak vissza. Egy nagy busszal indulunk, és jelentkezési sorrendben töltjük meg azt. Szeretettel hívogatunk és várunk mindenkit egy nagyon szép napra.

JÓTÉKONYSÁGI
SZÜRETI MULATSÁG

**a Debrecen-Árpád téri
Református Egyházközségért
Alapítvány szervezésében,
melyre kicsiket és nagyokat szeretettel várunk!**

Időpont: 2013. október 5-e (szombat), du. 15.00 óra

Helyszín: Debrecen, Csonka utca 1-3.

PROGRAMOK:

- színdarab
- kézműves foglalkozás
- foci, ügyességi verseny
- szőlőevő verseny
- bortató

ÉTEL, ITAL:

- pogácsa, zsíros kenyér
- tepertőkrémes kenyér
- must, bor, tea

KONFIRMÁCIÓI IMÁDSÁG

Mennyei Atyánk, aki elkezdted, és be is végzed bennünk mindazt, ami jó: kérünk, őrizd meg fiatal testvéreinket, akiket egyházadnak ajándékoztál, az igaz hitben és a neked való engedelmisségben.

Engedd, hogy Szentleked által növekedjenek, és erősödjenek a Te megismerésedben és a veled való kö zösségben, szüleik, keresztszüleik és az egész gyülekezet örömeire és a te dicsőségedre. Oltalmazd meg őket minden veszedelem, megpróbáltatás és kísértés között. Adj nekik győzelmet a bűn felett, és megmaradást a hozzád való hűségben.

Tedd őket gyülekezetünk felelős, szeretetben munkálkodó tagjaivá. Neveld őket szolgáló életre, hogy a te szereteted tanúi legyenek, szóval és cselekedettel az emberek között. Neked mondunk most köszönetet ennek a mai ünnepnek minden öröméért és szépségéért.

Legyen a Te nagy nevednek, Atya, Fiú és Szentlélek Úristen, dicséret és hálaadás mindörökké.

Ámen.

„Mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg.” (Róm 14,8)

TEMETÉSEK

Név	Életkor	Lakcím
Aszódi András	életének 65. esztendejében	Dienes János 11. 3/9
Vitéz Bereczky Sándor	életének 91. esztendejében	Csapó út 70. 6/1
Özv. Gulyás Jenőné sz. Nagy Julianna	életének 88. esztendejében	Pacsirta u. 18
Iván Csaba Józsefné sz. Varró Edit	életének 68. esztendejében	Damjanich u. 33. 2/3.
Hennel Ervinné sz. Lőrincz Margit	életének 87. esztendejében	
Hari Istvánné sz. Kovács Katalin	életének 61. esztendejében	Csapó u. 87. 4/12.
Dr. Fábíán Tibor	életének 76. esztendejében	Mikszáth u. 11.
Lakatos Lajos	életének 84. esztendejében	Weszprémy u. 21.
Rádi Istvánné sz. Székely Piroska	életének 89. esztendejében	Bagaméri Otthon
Kiss Sándorné sz. Faragó Gizella	életének 88. esztendejében	

KONFIRMÁCIÓ

Bálint Janka
Bécsi Bella
Kiss Zsolt Gyula
Kunkli Balázs Csaba
Kustár Lídia
Madarász Blanka

Nyíri Zsuzsa
Prím Eszter Ágota
Szabó Panna
Tarnóczi Andrea
Újlaky Balázs

GYERMEK KERESZTELÉSEK

Németh Máté Bence
Gaál Szabó Benjamin
Jakab Máté
Jakab Gergő
Jakab Tamás
Jakab Ágnes
Balogh Abigél

Mező István Ottó
Mező Eliza Blanka
Balogh Eszter Zsuzsanna
Pánya Zsombor Dominik
Kiss Márk
Török András

FELNŐTT KERESZTSÉG

Jakab Ödön
Jakab Szabolcs
Jakabné Kulcsár Zsuzsa
Jakab Tamás

Jakabné Krankovics Éva
Szabó Panna
Kiss Zsolt Gyula

ESKÜVŐ

Juhász Attila Csaba és Fekete Mónika
Szép István és Berényi Zsuzsa Ilona

Zakor Róbert és Máté Tímea
Lipcsei József és Löki Mariann

HÚSZÉVESEK LETTÜNK!

Gyülekezetünk Nőszövetsége 2012-ben felvette a Vecsey-Bruckner nevet a templomalapító házaspárra emlékezve, Vecsey Imre és Bruckner Karolina adományozóknak köszönhetjük szép templomunkat. Most tehát így adhatom tovább a jó hírt: Húsz éve, 1993. június 3-án alakult meg az Árpád téri Református Egyházközség Nőszövetsége és erről szóló jubileumi oklevelét folyó év június 21-én vehettük át a debreceni Nagytemplomban a Tiszántúli Református Egyházkerületi Nőszövetség nyári konferenciáján.

Az ünnepi alkalmon gyülekezetünkben nyolc fő vett részt, még heten ígérték, de a forró kánikulai idő miatt nem mertek útnak indulni. Akik bátorságot vettek és eljöttek – köszönet illeti őket – egy nagyon tartalmas, élményekben gazdag nap részesei lehettek. A konferencia – amely délelőtt 10 órától délután négy óráig tartott – tömör ismertetésével lelkünk felüdülhet az elhangzott sok szép igén.

A kezdő istentiszteletet Hájek János karancsi /Horvátország/ lelkipásztor tartotta János evangéliuma alapján, a 38 éve beteg ember Betesda tavánál történt gyógyulásáról. Nemcsak testi, hanem lelki-szellemi értelemben ma is hangzik felénk Jézus Krisztus kérdése: „Akarsz-e meggyógyulni?” /Jn 5,6/. A délelőtti programból kiemelném Tárnok Ferencné Török Márta nagytiszteletű asszony /Nyírbátor/ „Drága kincs és sáfárság” címmel tartott előadását a hittanoktatásról, tapasztalatairól, kedves történeteivel. A gyermekeknek megdallamosítva tanítja meg az „aranymondásokat” (igei idézeteket) és így a diákok énekelve könnyebben megtanulják és szívükbe zárják - a Biblia idézett helyeivel együtt! A zenei élményeket a Kurgyis család biztosította: Kurgyis András lelkész-karnagy, tanár úr az énekeket tanította, némelyeket már ismételtette a múlt évek anyagából, hogy magunkkal vigyük azokat, és visszahangozzon bennünk. Felteszem a kérdést: Melyik éneket ismered, Kedves Olvasó, melyiket tudnád meg- tanítani gyermekeidnek, unokáidnak, vagy dédunokáidnak? A zsoltárokon és dicséreteken felül a következőket énekeltük:

Zörgetve állok kint és ezt ígérem csendesen...

Messziről száll dalunk, halld meg ó, Jézusunk...

„Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok azzal egymásnak...” /1 Péter 4,10/

Mi kegyes Atyánk, bölcsességnek Ura, és mindeneknek nagy bölcs tanítója... /Huszár Gál/

Tartsd meg hazánkat, Isten! Esdve kérünk téged... /Gárdonyi Zoltán/

Kurgyis Márta és Kurgyis Pál csellón és hegedűn adták elő G. F. Händel két szvitjét.

Ebéd után történt meg a jubiláló nőszövetségek köszöntése dr. Gaál Botondné dr. Czeglédy Mária elnök és Szécsi Andrásné titkár buzdító szavaival. Az Árpád téri Nőszövetség emléklapját Szalkayné Györgyi és Csanády Magdi vették át a Nagytemplom úrasztalánál és a következő igével köszöntötték a konferenciát: „Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az Úr - : békeséget és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek” /Jer 29,11/. Nekik jutott eszükbe, hogy köszönetet mondjanak azoknak a lelkipásztoroknak, akik nem csupán „mosogatóbrigádnak” tekintették a nőszövetségi tagokat, hanem küldték őket ismereteket szerezni bibliaiskolába, hitmélyítő konferenciákra és támogatták a nőszövetségi munkát. Ünneplő, 20 éve alakult nőszövetségek a Tiszántúlon: Dombrád, Nyírbátor, Nagykovács, Kemecse, Fehérgyarmat. A Debreceni Egyházmegyéből 10 éves emléklapot kapott Hajdúszovát. Minden résztvevő kapott egy könyvjelzőt a következő igével: „...mert tudom, kiből hiszek és meg vagyok győződve arról, hogy Neki van hatalma arra, hogy a rám bízott kincset megőrizze arra a napra.” /2 Tim 1,12/ Tanulságos volt a 125 éve született Pilder Mária életéről, teológiai és nőszövetségi munkájáról szóló megemlékezés is, amelyet Püskiné Szécsi Judit lelkész tartott /Debrecen-Nagyerdő/. Mindenkinek érdemes lenne elolvasni Zsindelyné Tüdős Klára könyvét Pilder Máriáról.

A záró áhítatot Nagy Zsoltné Kiss Katalin lelkész, esperesné asszony tartotta. Igehirdetéséből a következő igéket emelem ki: „Uram, kegyelmes tetteidről éneklek örökké, nemzedékről nemzedékre hirdetem hűségedet” /Zsolt 89,2/.

„Vénségetekig ugyanaz maradok, ősz korotokig én hordozlak! Én alkottalak, én vislek, én hordozlak, én mentelek meg” /Ézs 46, 4/.

Jó volt együtt lenni Isten ígéje mellett, és találkozni tiszántúli és határon túli nőtestvéreinkkel, a régi ismerősök közül csak pár nevet említek: Pocsaji Vincéné Ibolya, Czirók Béláné Éva, Orbán Sándorné Erzsike /Kárpátalja/, Bogya Kis Mária, Nagy Erika /Királyhágómellék/. Terveinkben szerepel, hogy a 20 éves Vecsey-Bruckner Nőszövetség az ősszel egy egyházmegyei csendesnapot szervez, amelyre meghívja a Debreceni Egyházmegye gyülekezeteinek asszonyait.

A délelőtti Magyar Himnusszal zártuk, a délutánt a kárpátaljaiak énekével /Mindig velem Uram, mindig velem/ és a Székely Himnusz eléneklésével zártuk.

„Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen, és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgálóm is; és ha valaki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya.” /Ján12, 26/

Dr. Szalkay Kázmérné

MEGFOGYVA BÁR, DE TÖRVE NEM

Ünnepség a petrozsényi
testvérgyülekezetünkben

A petrozsényi reformátusság idén ünnepelte temploma felépítésének 125. évfordulóját.

Hogy jött létre, és hogy éli hétköznapjait ez a közösség a Déli-Kárpátok Keleti - Zsil folyójának völgyében?

Az 1867-es kiegyezést követően a Zsil-völgyében elkezdődött a kőszén kitermelés ipari méretűvé fejlesztése. Ebben az évben meg is nyílt Petrozsényban a Deák bánya és a Keleti Bánya, később 1869-ben a brassói kohóegylet bányája, majd az évtizedek teltevel az egész völgy bányateleppé formálódott.

A fellépő munkaerő-hiányt az állam tudatos betelepítéssel orvosolta – például

a Csehországból ide telepítetteknek felépítette a Prága lakónegyedet -, de sokan önként érkeztek munkát vállalni a jobb megélhetés reményében. A betelepülők magukkal hozták hagyományaikait, szokásaikat, vallásosságukat, hitbeli meggyőződésüket is. Szükségessé és elengedhetlenné vált az itt dolgozók hitéletének megszervezése is, hiszen a lélekszámában és lelki igényeiben is gyorsan gyarapodó közösséget már nem lehetett csupán csak szórványként kezelni, csak néha látogatni.

1872-ben Dáné István, Hunyad megye református esperese Fábri Józsefet bízta meg, hogy Óraljaboldogfalváról rendszeresen szolgáljon Petrozsényban is, és tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a Zsil-völgyébe telepített reformátusok gyülekezetté formálódjanak. Így jött létre sok imádság, igehirdetés, összeírás és Isten kegyelme révén Petrozsényban az a református gyülekezet, amely ekkor magába foglalta az egész Zsil-völgyének reformátusságát. Természetesen a többi felekezet is gyarapodott lélekszámában, és szinte egyszerre kezdenek el saját templomokat építeni. 1887-ben felépült a római katolikus templom a zárdával együtt. 1888-ban a görög katolikus, a lutheránus és a református templom. 1912-re a zsidók építik fel zsinagógájukat, majd 1928-ra az unitáriusok fejezik be templomuk építését.

A korabeli századfordulón olyan mértékű a népességnek és a gyülekezeteknek is a gyarapodása, hogy a petrozsényi gyülekezetből elkezdnek kiválni, önállósodni, és saját templomot építeni a mai zsil-völgyi gyülekezetek: Lupény, Vulkán, Urikány, Aninósza, Lónya és Petrilla. Ezek a gyülekezetek a templomuk felépítését követően 2-3 ezres gyülekezetekké váltak, míg a petrozsényi gyülekezet is ugyanekkora maradt lélekszámában. Pl. csupán a petrozsényi nőszövetség, amely 1926-ban alakult, megalakulása évében 116 tagot számlált! A gyülekezet anyagi és lelki gyarapodása ezekben az években olyan nagy mértékű, hogy a mából visszatekintve is jól kitapintható.

Nem csak parókiát és kántori lakást épít a gyülekezet, hanem szombat este, vasárnap kétszer is istentiszteletet tartottak, szerdán nőszövetségi bibliaórát, a gyerekeknek vallásórát és konfirmációi előkészítőt, de 1919-től felekezeti iskolát is működtetett a gyülekezet.

A politikai és gazdasági változások rányomják bélyegüket a gyülekezet életére is. 1937-ben az állam elvette a gyülekezetől az iskola épületét, és 1943-ban a református felekezeti oktatást is megszüntette. 1973-ban városrendezés ürügyén elvették, és lebontották a református parókiát, ami a templom mellett volt. A gyülekezet még abban az évben más épületet vásárolt magának, de 1983-ban újabb városrendezés miatt ezt a parókiát is elveszi az állam, és le is bontja. Ekkor kapja meg a gyülekezet kártérítés képpen a mai parókiáját, amely nem a teplot mellett, hanem attól jónéhány utcányira található. Ez a harmadik parókia kezdetben alig volt használható. Több terv is készült a felújítására, de a terveket csak a romániai rendszerváltás után lehetett megvalósítani.

A kommunizmus éveiben a Zsil-völgye volt az erdélyi magyar értelmiségieknek szinte kényszer-munkahelye. Ez meglátszott a kulturális élet színességén: a magyar tagozat színvonalán, a hitélet megélése terén mutatott igényességben is. Amit anyagiakban elvettek a felekezetektől, azt szellemikben és lelkiekben igyekeztek pótolni.

Az 1990-es évek hozta lehetőségeket a gyülekezet próbálta kihasználni. Kibővítette parókiáját, garzont vásárolt imaterem céljára, ahol a templomtól távol lakó idősök hallgatják ma is Isten ígését.

A piaccgazdaságba való belekóstolás a Zsil-völgye számára a bányák folyamatos bezárását, a munkahelyek megszűnését hozta. A festői szépségű Déli-Kárpátokban lévő gyülekezeteinknek mindegyike rohamosan apad lélekszámában. Az egész Zsil-völgyében már csak Lupényban és Petrozsényban lehet magyar anyanyelvünkön I-VIII osztályban tanulni, ezért a mi számunkra - ahol sajnos már sok esetben az unokák nem tanulják meg a magyar anyanyelvet – felértékelődik a gyülekezetnek és a templomnak a jelentősége. A gyülekezet és a templom az az utolsó végvár, ahová örömmünkkel, bánatunkkal, kérdéseinkkel, kéréseinkkel, imáinkkal mehetünk Isten elé, de mégis úgy, mint egy nagy család tagjai.

Próbáljuk megőrizni épített, szellemi és lelki örökségünket, Istentől ajándékba kapott hitünket.

Próbálkozásunk látható nyoma minden istentiszteletünk, a templom udvarán álló kopjafa, valamint az a monográfia, amit a templom felépítése évfordulójára adott ki a gyülekezet néhány lelkes tagja.

Az Árpád téri gyülekezeti életre Isten gazdag áldását kérve:

Márton Zoltán
petrozsényi ref.lp.

ÁRPÁD TÉR ÉS A KÜLVÁROSI „TAKSÁS TELKEK” UTCÁI

Részlet a Városmagazin c. magazin

2013. június 18-i számában megjelent cikkből

Csapó útszai Nagy Piatz, Szarvas vagy Csicsogó csapszék

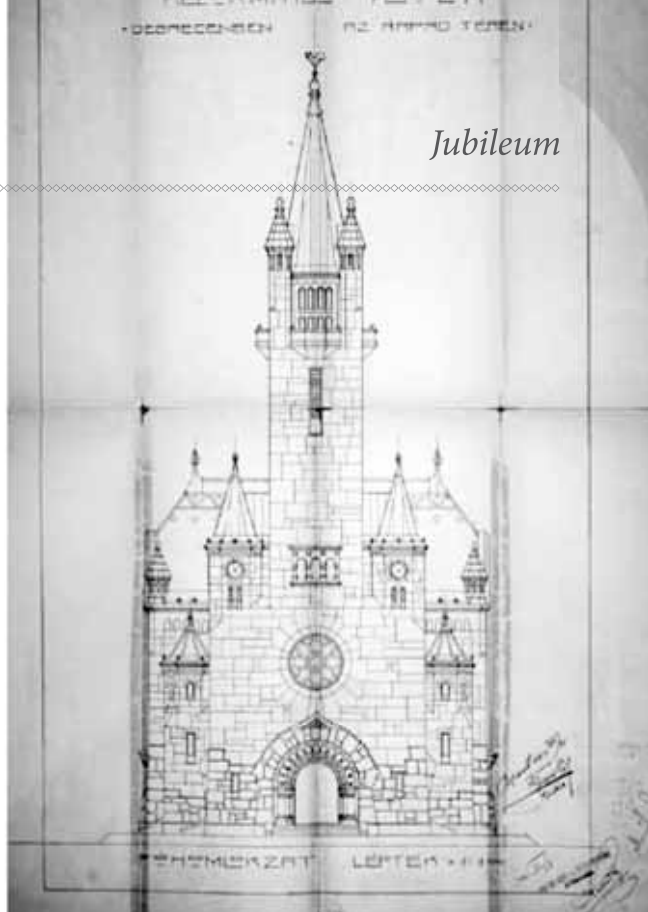
A Csapó utcai „Nagy Piatz” kialakítását követően, már 1827-ben létezett egy városi tulajdonú és Csicsogónak nevezett csapszék, amelyet a haszonbérben működtettek. A sokszor Szarvas Piatz néven is emlegetett mai Árpád tér eredeti terepviszonyairól nem sokat tudunk. Némi eligazodást adhat az italmérés közkeletű neve és az a tény, hogy a tér város felőli szélén éppen mély fekvésük miatt nem sikerült kiosztani a házhelyeket 1826-ban.

A következő évben kiadott jelentés szerint az újabb eljárás során átadott telkeket „sok kölcséggel” fel kellett tölteni. Ezek után jogosan feltételezhető, hogy a dombosabb részokről lefutó csapadék miatt keletkező sáros terepre utalhat a hangutánzó „csicsogó” jelző. A névadás okait persze csak a tősgyökeres, ezen a tájon élők tudhatták pontosan. 1872–73-ban, amikor Debrecen kataszteri térképeire mérési, rajzolási munkálatokat végeztek az ideérkező idegen szakemberek, csak a szokatlanságát vették észre a gyönyörű csengésű szónak. Az akkurátus térképész így a „Csicsogó” helyett a „Csacsogó” szót írta a térképre. Ez talán nem is lenne különösebben érdekes, ha amúgy nem lenne ismert a tér közepén működött csapszék híre, hírhedsége. Tudvalevő: az idelátogató talyigások és cimboráik éppen nem csacsogó leánykák stílusában múltatták az időt az italmérésben.

Az Árpád téri református templom elhelyezése

A városrendezés már a 19. század végén nemesebb célra szánta az 1898-tól Árpád térnek elnevezett kocsmateret. A Kossuth utca mintájára, ahol a Méliusz téren a főutca tengelyében ekkor már második évtizede állt a Verestemplom, illetve az Attila téren épülő görög katolikus templomra tekintettel, ezt a teret is templom, a város ötödik református istenháza számára rendelték. Az új templomot az Árpád tér mértani közepébe illesztették a Nyíl utca tengelyére merőlegesen, főbejáratával a Csapó utca felé. A Csicsogót lebontották, és a templom körüli ovális tér kialakítása érdekében a villamosvasút vágányait eltolták az új falaktól a Nyíl utca irányába. A kopár teret teljes egészében fásították. Azonban az új templom mégsem kerülhetett olyan elegáns helyzetbe, mint a Verestemplom.

Miután a Csapó utca nem egyenesen futott hajdani kapujához, így nem lehetett arról szó, hogy az impozáns új templom egyenesen „rálásson” városrésze főutcájára. Idősebb debreceniek még élénken emlékezhetnek arra a csikorgásra, amelyet

a Ruzicskaféle kanyarban dülöngélő Csapó utcai villamos kerkei hallattak maguk alól. A fiatalabbaknak el kell mondani, hogy a Csapó utcai tízemeletes házak árnyékában megbúvó Senyei Oláh István utca azonos a hajdani Csapó utcával, és a villamos annak kanyarjait követve haladt az Árpád tér irányába. A Csapó-kanyart már a 19. század közepén is meg akarták szüntetni.

Az elképzelést végül az 1897-ben felvázolt, és 1909-ben életbe léptetett Aczél Géza-féle szabályozási terv öntötte hivatalos formába. A megvalósítást a világháború megakadályozta, de a későbbi városrendezési tervek átvették az ötletet. A Csapó utcáig érő, pontosabban innen induló régi taksás utcák (Bercsényi, Csillag, Pacsirta) első házait lebontani rendelték, hogy helyükön egyenes vonalban csatlakozhasson az Árpád térbe a Csapó utca.

Különböző okok miatt a megvalósulásra egészen az 1960–70-es évtizedek fordulójáig várni kellett. Az akkori óriási mértékű lakásépítések sorába illesztve a régi ötlet szerint bontották le a Csapó utca déli oldalán álló házakat a Berek utcától kezdve. A Pacsirta, Csillag, Bercsényi utcák elejéről szintén eltűntek az öreg, javarészt földszintes taksás házak. Helyükön jelenleg a Csapó utca forgalma zajlik. A soksávos új út két oldalára a Debrecenbe ekkor települt házigyár paneljeiből szerelt tízemeletes lakóházak épültek.

Az átépítések és bontások miatt a pontosan négyzetes tér alakja viszonylag kevés torzítást szenvedett, de a huszadik század első felében parkosított, fásított Árpád tér mára egy óriási forgalmú közlekedési csomóponttá vált. Az áthaladó autók szinte súrolják az épület falát. Az idelátogató idegen, de még a debreceniek is bizonyára csodálkoznak, s talán nem is hiszik el: az Árpád téri református templom ma is az eredeti, közel kétszáz éves tér kellős közepén áll, és csupán a főbejáratával szemben felépített tízemeletes ház takarása és az egyre szaporodó forgalmi sávok miatt sodródott ki látszólag a tér közepéről.

Papp József

ZENÉS ÁHÍTATAINK

A mikor megérkeztem a gyülekezetbe, sajnálattal vettem tudomásul, hogy nincs kórusunk. Azt is tudom, hogy ennek a kialakítása nem megy egyik napról a másikra, mégis, egy belváros közeli gyülekezetnek valamilyen formában fel kell vállalnia azt a fajta igényes egyházi zenét, melynek komoly hagyományai is vannak városunkban. Ez persze nem jelenti azt, hogy ne kerestünk volna új utakat, hiszen szolgált már istentiszteleteinken kobzos, és egy nagyon ügyes citera zenekar is. Sőt, talán sokunknak emlékezetes marad a USA-ból érkezett csengettyűkórus tele templomos szolgálata is, vagy a holland Zingend Getuigen kórus egész estét betöltő ugyancsak nagy sikerű fellépése.

Mégis, itt szeretném megemlíteni kántorunk vasárnapról vasárnapra való lelkiismeretes készülését, hiszen szinte mindig új orgonadarabokkal örvendeztet meg bennünket. Az ő nevéhez fűződnek gyülekezetünkben a zenés áhítatok elindítása is. Tavasztól őszig minden hónap utolsó vasárnapján a délelőtti alkalmainkon teret adunk az igényes komolyzenének is.

Ezúton is köszönjük az előadóművészeknek, valamint Kántor úr közöttünk végzett szolgálatait.

Veres János lelkipásztor

Zenés istentiszteleteinken elhangzott művek

2012.04.29.

Veracini: Largo
Mozart: Adagio
Orgona: Huga Sándor
Közreműködik Barra Ákos

2012. június 24.

Bach cisz-moll Adagio
Beethoven G-dúr Romanc
Zenei szolgálat:
ifj. Barra Ákos
Orgona:Huga Sándor

2012. július 29.

Bach: H-moll Preludium
Schütz: Ó te legkönyörületesebb Jézus
Pachelbel D-moll Fuga
Orgona: Huga Sándor
Ének: Ispány Marietta

2012. augusztus 26.

Tessarini: Largo
Marcello: Adagio
Sammartini: Andante
Pachelbel: Toccata
Oboán közreműködik:
Nagy Csaba a Liszt Ferenc
Zeneművészeti Egyetem
tanára.
Orgona: Huga Sándor

2012. szeptember 30.

Kodály: Szép könyörgés,
Liszt: Ave maris stella,
Kodály: Ének Szent István
Királyhoz,
Mozart: Ave verum corpus
Orgona: Huga Sándor
Közreműködik:
a Sol Oriens kórus
Vezényel: Deményi Sarolta

2013. június 23.

Bach: d-moll Partita 3. tétel
- Sarabande
Bach: d-moll Partita 4.tétel
- Gigue
Hegedű: Kurgyis Márta

2013.július 28.

Bach: g-moll Adagio
Bach: g-moll Fuga
Hegedű: Bogáti-Bokor
Orsolya

2013. augusztus 25.

Vivaldi: É-moll Concerto
(Csorba Gergő, Vitányi Judit,
Óvári Zoltán)
Bach: É-dur hegdűverseny
(Bogáti Bokor Orsolya)
Bach: D-moll kettős verseny
(Barra Ákos és ifj. Barra
Ákos)
Vezényel: Huga Sándor

HUGA SÁNDOR KÖSZÖNTÉSE

Augusztus 25-én, vasárnap, zenés istentiszteleten köszöntöttük Huga Sándor kántorunkat születésének 80., kántori szolgálatának 65. évfordulója alkalmából. A barátokból és volt tanítványokból alakult alkalmi zenekart az ünnepelt vezényelte.

A gyülekezet virággal és egy emlékkönyvvel kívánta Isten áldását Huga Sándor életére, hogy még hosszú ideig gyönyörködhesünk művészi orgonajátékában.

A GYÜLEKEZETI TEREM ÜVEGABLAKA ÉS AKI MÖGÖTTE VAN

Interjú Csehóczy Emesével

Szerkesztő: Milyen szálal kötődik az Árpád térhez? Azaz mit jelent az Ön számára ez a gyülekezet?

Csehóczy Emese: Édesapám itt presbiter, így kerültem kapcsolatba a Árpád téri gyülekezettel. Az Árpád téri templomban esküdtünk férjemmel, gyermekeimet is itt keresztelte meg Nagytiszteletű Szalkay Kázmér tiszteletes úr. Elmondhatom, hogy régóta vagyok a gyülekezet tagja.

Sz: Hogyan került kapcsolatba az üvegfestéssel?

Cs. E.: Szerettem volna kipróbálni az alkotás örömét, amikor létrehozunk valami csodálatos dolgot. Nagyon vonzott, hogy egy hideg, kemény tárgyból - amilyen az üveg is - hogyan lehet létrehozni valamit, ami meleg és szeretetteljes, ami lélekből fakadó. Így beiratkoztam egy egynapos tiffany tanfolyamra, amelyen alkottam egy ajtóba való díszüveget.

Sz: Honnan jött a gondolat, hogy üveglak készíttessék a gyülekezeti terembe?

Cs. E.: Nagytiszteletű Veres János tiszteletes úr kért fel a kép megalkotására, hogy szebbé tegyük a vakablak helyét. Az alkotás tiffany technikával készült, ami nem üvegfestés; lényege, hogy anyagában fénoxiddal színezett üvegeket, egyenként kivágva, öntapadós rézfólia és ón segítségével egymáshoz rögzítjük, amely merev, nem bontható kötéssel hoz létre az üveg körül.

Sz: Ki tervezte az üveglakon látható alakzatot, és milyen szimbólumok fedezhetők fel benne?

Cs. E.: A képet magam terveztem, a Nagytiszteletű Veres János úr által kért paraméterek alapján. Több vázlat is készült, melyekből ez került kiválasztásra. A Nap és a Hold a keresztény szimbolikában, címerekben, művészeti alkotásokban is fellelhető. A Napot és a Holdat mindig együtt ábrázolják, mely jelképezi az Atyát és a Fiút, illetve az Ó-és Újszövetséget, valamint magát az Egyházat. A fa az élet fája, amely szintén a keresztény szimbolika része. Utal az életre és a halálra, az örök fejlődésre és növekedésre, valamint a folyamatos megújulásra. A szarvas is természetesen a keresztény szimbolika része, és a magyar népi hagyományokban is ismert Isten által küldött mitikus vezérállat. Gondolhatunk a Csodaszarvasra vagy a 42. zsoltárra, továbbá az Árpád teret, korábban Szarvas térként ismerték.

Sz. Mennyi időbe telt egy ilyen ablak megfestése?

Cs. E.: A kép egy év alatt készült el, mivel csak szabadidőmben volt lehetőségem készíteni. Sok örömet okozott számomra, és remélem, a gyülekezet számára is sok örömet szerzett már, és fog még szerezni a későbbiekben is.

Holger Finze-Michaelsen

SZERETET NÉLKÜL SEMMI VAGYOK

Holger Finze-Michaelsen svájci református lelkész a gyülekezetében elhangzott igehirdetéseit átdolgozva jelentetett meg egy átfogó magyarázatot az első korinthusi levél 13. fejezetéről Szeretet nélkül semmi vagyok – a szeretet himnusza címmel. Alapos exegézisre épülő gyakorlati bibliamagyarázatot ad a szerző. A műben jelzi is forrásait, mely sok kommentárt, köztük Kálvin magyarázatát is tartalmazza. A könyv 155 oldalon a szeretet himnusza szinte minden szavával foglalkozik, a görög szavak jelentését is részletesen megmagyarázza, így a lehető legszélesebb olvasótábort tudja megszólítani.

Fő célja, hogy az egyik legtöbbet használt szavunk, a „szeretet” ne egy elkopotott kifejezés legyen, de ne is felületes érzések felbresztője vagy akár visszatükrözője, hanem az isteni szeretetre adott emberi válasz, a kegyelembe fogadott ember élete minden területét átjáró szempont, az életünk legfőbb jellemzője. Mielőtt a levél 13. fejezetét végigmagyarázná, a szerző előrebo-

csát egy áttekintést az „agapé” szeretet bibliai fogalmáról, kortörténeti tudnivalóiról. A könyv egyik erőssége, hogy a szerző a magyarázat során végig szembe előtt tartja a korinthusi gyülekezetet, és így nem egy elvont, általános fejtegetésnek tekinti a 13. fejezetet sem, hanem a korinthusi gyülekezet gondjaira, problémáira adott válasznak.

A cím a szerző fő állítását foglalja össze a szeretet himnuszában egy többször is előforduló kifejezéssel: „Szeretet nélkül semmi vagyok.” Rámutat arra, hogy önmagukban értékes tevékenységek is „semmivé” válnak, ha nem a bibliai szeretet jellemzi őket. Az 1Kor 1,1–3 alapján a szerző figyelmeztet, hogy „minden lehet »semmi«” a szeretet nélkül: még a legjobb igehirdetés, a titkok ismerete és a hegyeket mozdító hit is.

Az 1Kor 13 középső része hosszan sorolja, hogy milyen a szeretet és mit képes megtenni, illetve hogy mit nem tesz a szeretet. A szerző itt jelzi, hogy ez a szeretet nem a magunktól bennünk eleve meglévő képesség, hanem csak Istentől kapható ajándékba. A szeretet mintha itt egy konkrét személy lenne. Igen, itt végig Krisztusról van szó – ahogy Karl Barth is hangsúlyozta –, szinte mindenütt be lehetne írni Krisztus nevét a szeretet szó helyébe: a szeretet – Krisztus – „türelmes, jóságos, (...) nem keresi a maga hasznát, (...) mindent elfedez, (...) mindent eltűr”. Ez a szeretet az örökkévalóságban is „megmarad”, a Krisztusba vetett hittől és az örök élet reménységétől elválaszthatatlan.

Ez a szeretet kritika mindannyiunk felé: mindig bűnbánatra, megújulásra hív, mert nem tudok így szeretni – de Urunk segítségét kérem, hogy kegyelméből erre a krisztusi szeretetre is tegyen képessé.

Minden keresztyénnek ajánljuk e könyvet, mely segít az önismeretben és a keresztyén életben való megújulásban – a bibliai szeretet gyakorlásában való megerősödés által.

Balla Péter

(Forrás: Reformátusok Lapja 2013/32.)

Szücs Teri (szerk.):

TÖRTÉNETEINK

Negyedszázados a Ráckeresztúri Drográpiás Otthon

A Magyarországi Református Egyház KIMM (Kallódó Ifjúságot Mentő Misszió) Ráckeresztúri Drográpiás Otthona a Válaszút Drogonkultációs Iroda irányításával 1987 februárja óta várja lakóit. Az egyéves terápia a szenvedélybetegek testét és lelkét együttesen kívánja gyógyítani, a mentori munka, közösségépítő programok mellett utógondozást is vállal. Sok kallódó fiatal térhetett vissza Ráckeresztúrról új minőségben „a kinti világba” – ahogyan ezt ebben a körben emlegetik. A huszonöt éves jubileum alkalmából a Kálvin Kiadó gondozásában jelent meg a **Történeteink** című kötet, amelyben huszonöt vallomásos jellegű újjászületés-történetet olvashatunk.

Mindenki a gyerekkoránál kezdi a történetét. Innen ered és ide vezethető vissza ugyanis a legtöbb lelki sérülés és az útról való későbbi letérés. Általában cigivel kezdik – van, aki már óvodában! –, aztán jönnek sorra az egyre pusztítóbb szerek: szintetikus drogok, kokain, heroin. Egyre „magasabb” élmények – egyre mélyebbre süllyedés.

Kinyik Anita

(Forrás: Evangélikus Élet 2013. január 13.)

Mózes vizet fakaszt a sziklából (2Mózes 17,1-6)

Mózes ószövetségi próféta, akinek történetét sok-sok alkalommal megismerhették: családját Egyiptomban, az izráeliták rabszolga sorsát, és Isten akaratából a nép szabadulását. Próbáljunk egy eseményt játékosan felidézni.

„Reszkess, te föld, az Úrtól, Jákób Istenétől, aki a sziklát bővizű tóvá változtatta, a kovákővet forrássá!” (Zsoltárok 114, 7-8)

„Ezután útnak indult Izráel fiainak egész közössége a Szín-pusztából, és ment táborhelyről táborhelyre az Úr parancsa szerint. Táborot ütöttek Refídímben, de nem volt ivóvíze a népnek.” (2Mózes 17,1)

Vedd kezébe a ceruzád és oldd meg a feladatokat:

1. **Igaz vagy hamis?**

„A népnek bőségesen volt vize.”(2Mózes 17,1) **IGAZ** **HAMIS**

2. **Karikázd be a helyes választ:**

„A nép ismét perbe szállt Mózesrel, és azt mondta: Adj nekünk (vizet, szódavizet), hogy ihassunk!” (2Mózes 17,2a)

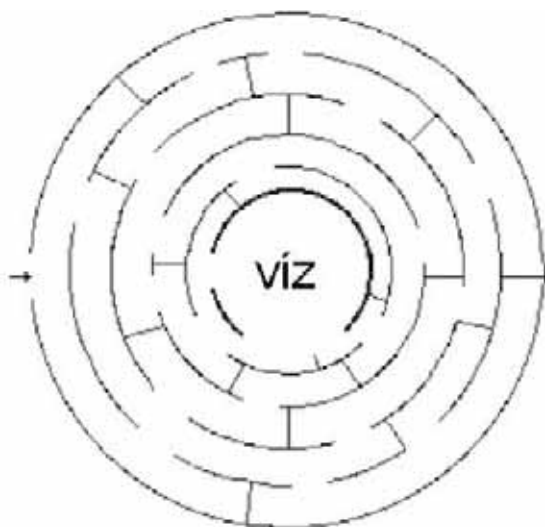
„Mózes pedig így felelt nekik: Miért szálltok perbe velem? Miért (féltitek, kísértitek) az Urat?”(2Mózes 17,2b)

3. **Mi hiányzik! Találd ki vagy keresd ki!**

Isten mondja Mózesnek: „Én majd ott állok előtted a sziklán Hóreben. a sziklára! Víz fakad belőle, és ihat a nép.” (2Mózes 17,6a)

4. **Igaz vagy hamis?**

„Mózes így cselekedett Izráel vénei előtt.” (2Mózes 17,6b) **IGAZ** **HAMIS**

5. **A nyíltól a vízig juttasd el a szomjazó népet!**

6. **Mi lehet az?**

Kövek közül csörgedezve, hűs vizet kínál.
Hegyek között született.

Megoldás:
1. Hamis
2. Víz, kísértitek
3. Iűss
4. Igaz
6. Forrás

